

ШЛЯХИ РЕКРЕАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕЗЕРВНИХ ПРИМОРСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ

Селєзньов Є.І.

Науковий керівник – Вітченко Д.М., ст. викладач

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій як складова процесу глобалізації, виводить на новий рівень розвитку туристично-рекреаційну діяльність, сприяючи розвитку економіки регіонів.

Окупація Криму Росією в 2014 р. фактично виключила найрозвинутіший туристичний регіон держави з мережі міжнародних та внутрішніх рекреаційних центрів. Водночас Україна має приморські території, які до недавнього часу вважалися рекреаційним резервом.

На тлі існуючої політичної та економічної ситуації виникла необхідність у програмі своєрідної культурно-економічної експансії резервних рекреаційних територій узбережжя Чорного та Азовського морів. Системне утворення на цих територіях низки рекреаційних комплексів сприятиме розвитку економіки, утворенню нових робочих місць, збалансуванню рекреаційного навантаження на територію, формуванню позитивному іміджу держави у регіоні.

Непривабливість та одноманітність степових ландшафтів Українського Причорномор'я та Приазов'я, при сприятливих кліматичних умовах можуть бути компенсовані якістю антропогенного середовища, а насиченість територій пам'ятками археології та природи обумовлює особливий підхід до формування середовища.

Науково-методичні основи цього питання розроблялися у роботах Т.Ф. Панченко, Т.В. Устенко, аналіз і систематизація територій розглядалася у статтях Н.М. Сажневої.

На сьогоднішній день маємо багато прикладів рекреаційного освоєння рекреаційних регіонів в інших країнах. Час показав не тільки позитивні але й негативні сторони подібних проєктів. До останніх насамперед слід віднести нестримну урбанізацію узбережжя та його перетворення на суцільну стіну з курортних будівель. Нові курорти на узбережжі швидко перетворюються у маєтки чи будинки з квартирами для відпочинку, які своїм виглядом дуже нагадують багатоповерхову стандартну забудову спальних районів великих міст. Окрім того, результати моніторингу стану рекреаційного будівництва показали, що найбільш швидко розвивалися кемпінги, наметові й автотрейлерні містечка, тощо.

Постає питання у пошуку нових типів діяльності, які б обумовили появу об'єктів, які зроблять середовище більш цікавим при униканні надмірної урбанізації. Поява нових активних форм дозвілля, що ба-

зуються на екологічному та аграрному туризмі, етноісторичному моделюванні, екстремальних видах спорту, тощо, потребує формування нових типів рекреаційних об'єктів. Для їх розташування і можуть бути залучені резервні рекреаційні та безперспективні аграрні території. При досягненні стабільного розвитку вони можуть формувати такі типи рекреаційних комплексів:

- Туристично-рекреаційних центрів різного тематичного спрямування та рівня комфортності;
- Впорядкованих туристичних маршрутів із мережею місць для відпочинку та стоянок автотранспорту.
- Адаптованих до потреб рекреації промислових споруд 20 ст.;
- Центрів і таборів різного роду релігійних та громадських організацій.
- Таборів аматорів «екстремальних» видів спорту, клубів історичної реконструкції;
- Експедиційних баз археологів та центрів експериментальної археології, археологічних скансенів;
- Організованих територій для проведення масових заходів різних напрямків поруч із пам'ятками культурної спадщини та природи.

Опрацювання нових типів рекреаційних об'єктів розкриває широкі можливості для освоєння резервних земель із застосуванням сучасних архітектурних ідей та концепцій, залученням переосмисленої спадщини древніх місцевих культур та принципів екологічної архітектури, що передбачає поєднання факторів екологічності будівництва, матеріалу та експлуатації.

Розробка подібних об'єктів це шлях до глибинного розвитку прибережних територій. Екологічні матеріали, архітектурні форми, гармонійні із регіональним ландшафтом, адаптовані до сучасних потреб можуть формувати новий стиль в архітектурі – так званий «екологічний історизм».

МІСТОБУДІВНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНЦЕПЦІЇ «ІДЕАЛЬНОГО МІСТА»

Півень Д.В.

Науковий керівник – Коптєва Г.Л., канд. архіт., доцент

«Ідеальне місто» – теоретична ідея, що полягає в створенні поліса, який би задовольняв абсолютно всім потребам і вимогам соціуму. Основним фактором, який впливає на концепцію «ідеального міста», є сам проєктант, який, в свою чергу, схильний до впливу замовників, споживачів кінцевого продукту-городян; а також економічних, політе-